

Tuchtrechtspraak

De Raad van Tucht, Amsterdam 2017-1

Klaagster, een B.V. die managementdiensten verleent, heeft een aantal jaren krachtens een overeenkomst van opdracht gebruik gemaakt van de diensten van verweerder, die als Register EDP Auditor een consultingpraktijk uitoefent. Eind 2016 zijn deze werkzaamheden beëindigd.

Verweerder heeft als referentie op haar website de naam van de opdrachtgever vermeld in combinatie met een tekst waarin het vakmanschap en de passie van verweerder worden benadrukt. Dan volgt een overzicht met bedrijven en organisaties waaraan door verweerder diensten zijn verleend.

Aan het herhaalde verzoek van klaagster aan verweerder om de getoonde vermelding van haar naam van de website te verwijderen is door verweerder niet voldaan.

De klacht

Klaagster verwijt verweerder dat zij niet voldoet aan haar verzoek om de referentie van de website te verwijderen. Laatstgenoemde is volgens klaagster daartoe verplicht, omdat:

- geen toestemming is gegeven voor haar naamsvermelding op de website;
- deze vermelding in strijd is met de geheimhouding waartoe een IT-Auditor verplicht is volgens art. 100.4 van het Reglement Gedragscode IT-Auditors;
- de promotionele activiteiten, die verweerder door middel van deze vermelding verricht, overdreven verwachtingen wekt ter zake van diensten, die verweerder kan verlenen, de kwaliteiten die zij bezit en de ervaring waarover zij beschikt. Hierdoor brengt betrokkene het auditberoep in diskrediet op een wijze, die de IT-Auditor volgens artikel 150.2 van het Reglement Gedragscode is verboden.

Het verweer

Verweerder stelt dat de mededeling op de website een ware gebeurtenis aangeeft. Zij heeft immers gedurende een aantal jaren opdrachten voor klaagster verricht. Voorts bevat de mededeling geen informatie met een vertrouwelijk karakter, omdat er geen inzicht wordt gegeven in het soort/type van de verrichte werkzaamheden en geen inhoudelijke informatie van de opdracht wordt bekend gemaakt. De vermelding betreft louter een promotionele activiteit. Zij heeft als doel aan potentiële opdrachtgevers te laten zien voor welke bedrijven feitelijk opdrachten zijn vervuld.

Beoordeling van de klacht

De Raad van Tucht is van oordeel, dat de enkele vermelding van een naam van een bedrijf waarvoor in het verleden werkzaamheden zijn verricht, zeker als deze naam is opgenomen in een opsomming van namen van bedrijven, met een (zeer) goede reputatie, niet zonder meer valt onder de verplichting tot geheimhouding, die in artikel 100.4 van de Gedragscode is bedoeld. Deze bepaling is specifiek gericht op het respecteren van de vertrouwelijkheid

door de IT-Auditor met betrekking tot handelingen, betrekkingen en omstandigheden van cliënten. Dat betekent, dat het gaat om gegevens, die zijn gerelateerd aan of voortvloeien uit de inhoud van de opdracht, die de EDP-Auditor verricht. Deze zijn in de klacht niet aan de orde. Ook is niet gesteld of gebleken dat in de opdracht een verplichting van was opgenomen, dat zij na de afwikkeling van de contractuele relatie niet de naam van klaagster als voormalige cliënt op haar website zou mogen vermelden.

De formulering, die verweerder gebruikt in het kader van haar promotionele activiteiten, waarin zij stelt “hoge kwaliteit in al onze diensten en opdrachten te leveren” en daarbij een overzicht geeft van bedrijven waar opdrachten zijn vervuld komt de Raad niet vreemd voor. Wanneer dit betekent, dat verweerder daardoor “meelift” op de goede reputatie van andere bedrijven betekent dat in deze context niet dat er afbreuk wordt gedaan aan de exclusiviteit van de merk-, c.q. handelsnamen van de opgesomde bedrijven nu er geen sprake is of zelfs kan zijn van het betreden van de markt, die door de genoemde bedrijven wordt bewerkt. Ook anderszins kan volgens de Raad geen verwarring mogelijk zijn bij het publiek, dat van de diensten gebruik maakt, die de genoemde bedrijven aanbieden. Ook is niet gebleken dat verweerder het publiek misleidt door de (handels)namen van de genoemde bedrijven op haar website op te nemen met de exclusieve mededeling, dat zij voor deze bedrijven heeft gewerkt. Een oordeel over de kwaliteit van de dienstverlening aan deze bedrijven wordt daarmee ook niet gegeven of zelfs gesuggereerd. Het is, evenals bij een cv, een zuivere vermelding van een feit uit het verleden, waarmee de bezoeker van de website een indruk krijgt van de aard van de werkzaamheden van de auteur.

Tenslotte is voor de toetsing door de Raad van Tucht nog van belang, dat in casu geen invulling is gegeven aan de in artikel 8 Reglement van Tucht geformuleerde eis dat door handelen van de beklagde IT-Auditor voor de indiener van de klacht nadeel is ontstaan. Er is immers niet concreet gesteld of gebleken, dat de naamsvermelding door “meeliften” of anderszins tot daadwerkelijke schade voor de klager heeft geleid of te verwachten is, dat dit op korte termijn zal gebeuren.

Professionaliteit in ruime zin

De Raad van Tucht komt tot de conclusie dat de plaatsing van de naam van klaagster onder de geschetste omstandigheden niet kan leiden tot een veroordeling met de oplegging van een tuchtrechtelijke sanctie. Dat neemt niet weg, dat het niet een voor de hand liggende handeling is van een leverancier/opdrachtnemer wanneer deze tegen de uitdrukkelijk kenbaar gemaakte wens van een (gewezen) klant diens naam voor promotiedoeleinden op zijn site plaatst. Daarom bevreemdt het de Raad dat verweerder niet na de afwikkeling van de overeenkomst van opdracht, toen haar werd verzocht de naamsvermelding van klaagster te verwijderen, aan dat verzoek – al of niet uit coulance overwegingen – gevolg heeft gegeven. Waarom zou iemand een voormalige klant irriteren door een relatief simpel verzoek te negeren? Daarbij komt dat het niet aannemelijk is dat een voormalige klant na de weigering door verweerder nog geneigd zal zijn om bij een verzoek om inlichtingen een positieve referentie te verstrekken. Het handhaven van de naam van een “onwillige” voormalige klant zal in dat geval een negatieve uitwerking hebben en men bereikt juist het tegendeel van wat er met de lijst met namen is bedoeld. Verweerder doet naar het oordeel

van de Raad van Tucht weliswaar niet “iets dat niet mag”, maar wel iets dat “niet verstandig” is. Als een klant een relatie beëindigt, is het niet zonder zin voor de (voormalige) dienstverlener ook dan de sfeer goed te houden.

Beslissing

De Raad van Tucht van de Nederlandse Orde van Register EDP-Auditors verklaart de klacht ongegrond.